

Куян

(Уенлы жыр)

Куян салкыннан
Туңган, куырылган,
Башы салынган,
Колагы шиңгән.
Өйдәгез, дуслар,
Аны терелтик,
Жылы бүлмәгә,
Мәктәпкә илтик.
Куян уянды,
Куркып уйланды,
Сикреп урманга
Чабып югалды.
— Куян, син кайда?
— Яшел тугайда.
— Куян, син кайда?
— Ерак чүлләрдә.
— Куян, син кайда?
— Калын урманда.
— Куян, син кайда?
— Карлы буранда.
Өйдәгез, дуслар,
Кырны, урманны,
Чүлне актарып
Табыйк куяңны.